

particula enim ciuitatis vnuusquisque est: cura vero singularium particularum respicere nata est ad curam totius. Laudari possunt in hoc Lacedæmonij: nam plurimam circa pueros diligenter faciunt, & quidem publicè. Quod igitur lege prouidendum sit circa disciplinam iuuentutis, & hoc publicè faciendum, patet.

C A P V T I I.

**Q**vænam verò ista sit disciplina, & quomodo tradēda, latere nō debet. Nam nunc quidem in ambiguo est, neque eadem omnes censem iuuentutem addiscere debere, neque ad virtutem, neq. ad vitam optimam: neque conspicuum est, utrum per intelligentiam magis deceat, vel per animi morem, Impedimentorū quog. respectus considerationem disciplinæ cōturbat: cùm manifestum non sit, virtutem exercitatio nostra accommodanda sit ad ea quæ sunt utilia ad vitam, vel ad ea quæ tendunt ad virtutem, vel ad ea quæ ad maiorem quēdam superflūmque pertinent apparatum. hæc enim omnia patronos quosdam suscepere. De his quoque quæ ad virtutem tendunt, nihil confessum existit, etenim virtutem non eandem omnes statim honorant: ex quo fit vt discordet circa illius exercitationem. Quod igitur ex utilibus necessaria sint addiscenda, manifestum est: quod autem non omnia, distinguentibus liberalia opera ab illiberalibus patebit, illa talia esse recipienda, quæ cùm utilia sint, faciunt exercentem habent emique non vilis exercitij operatorem. Vile autem exercitium putandum & ars & disciplina, quæcunque corpus, aut animum, aut mentem liberi hominis, ad usum & opera virtutis inutilem reddunt. Itaque & artes illæ quæ deterius disponunt corpus, & cuncta mercenaria exercitia, sordida nuncupamus, mentem enim occupatam & vilem reddunt. Sunt etiam quædam ex liberalibus sciētiis, quas usque ad aliquid discrete honestum sit, penitus verò se se illis tradere, ac ad extrellum usque prosequi velle nocumentis illis, quæ suprà diximus, obnoxios facit. Sed resert plurimum cuius gratia quis agat, vel discat: nam si gratia sui vel amicorum, vel propter virtutem, nō est illiberalis: qui verò id ipsum agit propter alios, s̄pē utique videbitur illiberaliter ac sordide agere. Disciplinæ igitur illæ, de quibus diximus, ad utramque partem se habent.

մէսա՞հօտաթեշուանց աս պատիօք, ոգեշնազ

Α μοριον γε ἐκέστις της πολεως. ο δι' ὅπημέ-  
λεια πέντεν εἴκέστινο μοριόνιν βλέπειν τοῦδε  
την τὸ ὄλον ὅπημέλειαν. ἐπαγνέστε δι' αὐ-  
τον τὸ Λακεδαιμονίον· καὶ γε πλέ-  
ιστην ποιοῦντας αποδηλωτὴν τὸν πάγματα,  
καὶ ποιῆτας τούτων. ὅπις μὲν οὖν νομοθετεῖσθε  
αὐτοῖς πρεσβύτεροι, καὶ ταῦτα ποιεῖσθε,  
φανερέγν.

Κεφαλαιον 6.

**T**ις δὲ οὖν παιδεῖα, καὶ πῶς γεννήσεται, δέ μη λαλεῖν εἰν. νῦν γὰρ ἀμφισβετεῖ τοι φεύγειν ἔργων· οὐ γὰρ ταῦτα πάντας ὑπολαμβάνοστι δεῖν μετανοεῖν τὸν νόον, οὔτε τοὺς αρετὰς, οὔτε τοὺς τὸν βίον τὸν αρίστους· οὐδὲ φυλετὴν πότερον τοὺς τοις πλειστοῖς περέπλε μελλοντο, οὐδὲ τὸ τῆς ψυχῆς θῆσος ἐκ της τῆς ἐμπολῶν παιδείας ταρσεῖν· οὐδὲ τὴν σκέψιν καὶ μήναν δέ ταχεῖται περὶ τὸν θεόν, πότερον ἀποτελεῖται τὰ χρηστήρια περὶ τὸν Θεόν, οὐδὲ ταῖς τε τετρανταὶ παιδεῖα γε εἰληφθεῖσαι κρεπταὶ πνας· φεύγει τοῦτο τὸν αρετὴν, οὐδέ τοις ὄμοιοι ωμένοιν· γάρ τοῦτον αρετὴν οὐ τὸν αὐτοῦ θλέψιν παύτες πικάσιν. ὡςπέρ διλόγως διαφέρεται καὶ τοὺς ταῦτα δοκιμασταίς· ὅπις μὴ οὐδὲ τὰ μάλα καῆται δεῖ διδασκαλεῖν·  
**D**τοῦτο γεννήσιμων, ἐπειδὴν οὐδὲ οὐ πάντα διηρημένων τοῦτο ἐλευθέρων ἔργων καὶ τοῦτο απλευθέρων, φατερύ, οὗτον τοιούτον δεῖ μετέχειν, διότι τοῦτο γεννήσιμων ποιόν τὸν μετέχοντα μὴ βαίνασσον· βαίνασσον δέ τοι ἔργων τοῦτο τομίζειν, καὶ τέχνην ταΐστιν καὶ μάθησιν, διότι τοὺς ταῦτα χρηστὰς καὶ ταῦτα τρέξεις ταῖς τῆς αρετῆς, ἀγχιστοῖς αὐτογενέσισι·  
**E**τὸ σώμα τοῦτο ἐλευθέρων, οὐ ταῦτα ψυχῆς, οὐ ταῦτα διάνυσμα. διὸ ταῦτα τε παιδεῖται τέχνας, διότι τὸ σώμα παραπονεύματος χεῖρον διατείχεται, βαλανώσις ικελοθρόν, καὶ ταῦτα ματερικαὶ ἔργασίσις· ἀρχοντος γε ποιωστι ταῦτα διάνυσμα, καὶ ταπεινών. ἔστι δέ καὶ τοῦτο ἐλευθέρων διπονητικόν μέχρι ελύτης πίνοντος εἰπεῖν μετέχειν, τοῦ αἰτελούθερον· τροφοστρέψειν δὲ λίαν τοὺς τοῦ εἰτελές, ἔνοχον ταῖς ειρηνικάς βλάβεις. ἔχει δὲ πολλὰ διαφορὰτ καὶ τὸ τίνος χάριν τρέψεις τοις οὐ μετανοεῖται. αὐτοῖς μὴ γάρ χάριν, οὐ φίλων, οὐδὲ αρετῶν, ἐπειδὴν αἰτελούθερον· ὁ δέ αὐτὸν τοῦτο τρέψεις τοῖς ἀλλοῖς, πολλάκις διπονητικόν καὶ δουλικόν μέχριεν αὐτοῦ τρέψειν· αὐτὸν δὲ τοῦτον τρέψειν, οὐ παντοποιότος.

Kodakov.